

UN PSICOPEDAGOG

Sebastià Caba i Fabregat

Psicopedagog IES Valerià Pujol de Premià de Dalt
tia.caba@wanadoo.es

CRÒNICA D'UN DIA LABORAL EN UN IES

Era un dijous, un dijous de principi d'abril. Penúltim dia de la setmana, d'una setmana en les acaballes d'un llarg trimestre. El despertador encara no havia sonat, un pensament intrús m'havia desvetllat i em feia recobrar una consciència massa cansada per aixecar-me del llit. Vaig intentar relaxar-me, però el meu "Kronos" presagiava una jornada laboral dura, un dijous carregat i variat. La dutxa tonificant em desconnectà de la meua agenda mental. Despertar-me abans d'hora tenia el premi d'un esmorzar més tranquil. El cafè amb llet recarregà les meves maltretes bateries i m'encamina cap al meu institut.

Efectivament, era un dijous ple; matí i tarda, amb reunions i classes, amb classes i reunions; tutors, EAP, pares, serveis socials i alumnes. Bé, el panorama és perfecte, sempre he pensat que l'ensenyament és una tasca de responsabilitat col·lectiva. Una tasca canviant que situa a l'escola en constant relació amb l'exterior, animant els canals educatius de dintre a fora i de fora a dintre.

La meua primera hora de treball, consistia en una reunió de seguiment amb els pares d'una alumna de segon d'ESO i el seu tutor. Era, una d'aquelles reunions que calia revisar els pactes establerts i, intentar arribar ja, en la mesura de lo possible, a altres acords més significatius. L'hora se'ns va tirar a sobre i el tutor ens va deixar. Calia continuar una mica més i tranquil·litzar als pares, ja que la seva filla arrossegava problemes de relació amb els companys i, sobretot amb la mare que dificultaven la resolució dels conflictes. El profe de guàrdia em vigilava la classe. Acomiadar-me dels pares i dirigir-me a corre-cuita cap al variable de tercer. Encara que ja anava una mica accelerat per la manca de coincidència del temps oficial amb el temps real, entrar a fer el variable de la meua especialitat amb un grup d'alumnes divers. Si, he dit divers, amb tot el significat que té aquesta paraula, en un món on tot tendeix a la homogeneització, es tan gratificant, com aquell plat exquisit que degustes per darrer cop... no importa haver començat tard la classe o que el conserge entri dins l'aula per passar-te un encàrrec. Treballar en un grup heterogeni ben bé s'ho val.

Era l'hora del pati. De camí cap a la sala de professors, el conserge em recorda que tinc que trucar a la psicòloga del CSMIJ, em trobo amb la meua companya de l'EAP que venia de fer el seguiment d'un alumne amb informe de transició. Decidim anar cap a la cantina a fer un tallat, després ja parlarem en la reunió d'última hora, una estona de desconnexió en anirà bé. Temps d'encetar una altra conversa, quan el tutor de segon apareix i em pregunta com ha anat el final de l'entrevista. Des de la porta les

mans del conserge gesticulen un telèfon que m'està esperant. D'un glop m'acabo el tallat. En el despatx parlo amb la psicòloga d'un alumne que té un diagnòstic d'hiperactivitat i dèficit d'atenció. La música em recorda que és l'hora de tornar a la classe. Em dirigeixo cap a l'aula ocupacional, una mena d'UAC amb alumnes de quart d'ESO que tenen greus dificultats d'aprenentatge i problemes conductuals. Aquí el meu treball m'exigeix, més que mai, molta modèstia i tossuderia. Cal ficar-se en la pell dels alumnes, buscant maneres d'ajudar-los per anar-los-hi cedint poc a poc el control del seu propi aprenentatge.

Del taller ocupacional cap al departament de psicopedagogia. Allí ens retrobem la PT, el PSI, l'EAP i l'educadora de carrer de l'ajuntament. Una hora per fer revisió de casos, per valorar les últimes actuacions, per planificar noves reunions i futures actuacions. El temps se'ns escola, cal anar al despatx del coordinador pedagògic. Allí fem la reunió d'atenció a la diversitat amb els caps de departament de matemàtiques i llengües. Parlem de les consideracions pedagògiques per treballar en classes amb adaptacions curriculars. De la prioritització dels continguts que faciliten l'assoliment dels objectius, dels ritmes d'aprenentatges i la diversificació en graus de dificultat. De com crear situacions d'ensenyament-aprenentatge que impliquin diferents possibilitats de tirar endavant. De metodologia, de com establir relacions entre els continguts que es van treballant. Els criteris d'avaluació i la seva adaptació en el procés d'aprenentatge...

Són les 14:30, d'aquí una hora, alguns professors que estem a la reunió tindrem que tornar a les aules. Cal dinar i recuperar forces per la tarda.

La primera classe de la tarda em toca a l'aula ocupacional, de la qual en sóc el tutor. En aquesta hora fem una revisió de les pràctiques que han fet els alumnes en les seves respectives empreses durant la setmana, valorem les dificultats que han tingut, treballem les habilitats socials i les seves competències de cara a l'orientació professional i millorar la seva motivació de cara als estudis que ja estan a punt d'acabar. La segona classe és de llengua castellana en un grup homogeni de nivell mig de segon d'ESO.

El dijous s'està acabant. El cansament s'apodera de la gola. Mentre vaig recollint els llibres noto la satisfacció d'un dia complert, de la il·lusió encara intensa per continuar en aquesta feina, per valorar les últimes actuacions, per planificar noves reunions i futures propostes. Il·lusió enriquida per l'acumulació d'experiències...

